

Arrest

nr. 229 329 van 27 november 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 september 2019.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus verkregen hebben in Griekenland met daaraan gekoppelde verblijfstitels.

In de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd dat verzoekers persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat de bescherming die hen in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kunnen doen gelden ten overstaan van Griekenland.

3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

3.2. Verzoekers betwisten en bekritisieren, doch ontkrachten noch weerleggen de vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal omtrent de bijzondere procedurele noden/steunmaatregelen. Uit de bestreden beslissing van eerste verzoeker blijkt: “Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo verklaarde u dat u aan PTSD (posttraumatische stressstoornis) zou lijden na getuige te zijn geweest van de moord op uw broer M.(...) en de verdwijning van uw broer N.(...) (CGVS W.(...), p.3; verklaring DVZ dd.31.10.2018, rubriek 32). Ter staving hiervan legt u ook een psychiatrisch verslag neer. In dit verslag op uw naam staat vermeld dat bij u alle criteria uit de DSM5 van een ernstige posttraumatische stress werden waargenomen. Ook voor uw broer werd een soortgelijk psychiatrisch verslag neergelegd ter staving van geheugenproblemen. Met betrekking tot uw broer N.(...) werd vastgesteld dat bij hem alle criteria uit de DSM5 werden aangetroffen van een ernstige posttraumatische stress, met structurele dissociatie van de persoonlijkheid. Alvast blijkt uit de opmaak van deze verslagen nergens dat er in uw geval sprake is van geheugenproblemen die dusdanig zouden zijn dat hieruit zou moeten volgen dat u niet in staat zou zijn coherente en concrete verklaringen af te leggen. Zowel het verslag voor u als dat voor uw broer stellen het volgende: ‘De patiënt vertoont dus periodes van verhulling, vermijding, dissociatie bij het oproepen van traumatische herinneringen. Oriëntatieproblemen, datumfouten, minimalisering van feiten of onverschilligheid inzake zelfbescherming zijn enkele van deze symptomen. Het vermijden of het springen van de hak op de tak tijdens een bevraging met betrekking tot deze traumata moet natuurlijk niet worden geïnterpreteerd als een opzettelijke verhulling of een leugen maar als volwaardige symptomen die uitvoerig werden beschreven met name na de Rwandese genocide.’ De psychische problemen waarvan sprake in voornoemd verslag zijn weliswaar van aard dat ze nopen tot een voldoende voorzichtige aanpak van het persoonlijk onderhoud inzake asiel en de daaropvolgende appreciatie van de door u verklaarde asielmotieven, maar leiden er op zich niet toe te oordelen dat u niet in staat moet worden geacht tot concrete en coherente verklaringen aangaande de door u verklaarde asielproblemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd betracht de bevraging te laten plaatsvinden op een voldoende serene en niet-aandringende wijze, waarbij aan uw broer en u voldoende gelegenheid werd gelaten om een pauze in te lassen indien nodig. Omdat onder andere uw broer had aangegeven dat vooral u psychologisch bezwaard was door dingen die u in het verleden had meegemaakt, werd ervoor gekozen - vanuit de optiek dat wachten stressverhogend en vermoeiend zou kunnen werken - om op de gehoorafpraak van 11 maart 2019 eerst het persoonlijk onderhoud met u te voeren, en slechts daarop volgend het persoonlijk onderhoud met uw broer. Er werd in het algemeen, zowel bij de bevraging als bij de inschatting achteraf, rekening gehouden met eventuele indicaties van vermijding of enig onvermogen om exacte datumvermeldingen te maken.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Uit de bestreden beslissing van tweede verzoeker blijkt: "Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Zo verklaarde u voor wat u zelf betreft dat u aan geheugenproblemen zou lijden (CGVS N.(...) II, p.4,12). U gaf ter illustratie aan zich geen details te herinneren van wat u eerder had verklaard tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelde in het algemeen dat u veel dingen vergeet. Ter staving hiervan legt u ook een psychiatrisch verslag neer. In dit verslag op uw naam staat vermeld dat bij u alle criteria uit de DSM5 werden aangetroffen van een ernstige posttraumatische stress, met structurele dissociatie van de persoonlijkheid. Ook voor uw broer werd een soortgelijk psychiatrisch verslag neergelegd ter staving van geheugenproblemen. Met betrekking tot uw broer W.(...) werd zonder meer vastgesteld dat ook bij hem alle criteria uit de DSM5 van een ernstige posttraumatische stress werden waargenomen. Alvast blijkt uit de opmaak van deze verslagen nergens dat er in uw geval sprake is van geheugenproblemen die dusdanig zouden zijn dat hieruit zou moeten volgen dat u niet in staat zou zijn coherente en concrete verklaringen af te leggen. Zowel het verslag voor u als dat voor uw broer stellen het volgende: 'De patiënt vertoont dus periodes van verhulling, vermijding, dissociatie bij het oproepen van traumatische herinneringen. Oriëntatieproblemen, datumfouten, minimalisering van feiten of onverschilligheid inzake zelfbescherming zijn enkele van deze symptomen. Het vermijden of het springen van de hak op de tak tijdens een bevraging met betrekking tot deze traumata moet natuurlijk niet worden geïnterpreteerd als een opzettelijke verhulling of een leugen maar als volwaardige symptomen die uitvoerig werden beschreven met name na de Rwandese genocide.' De psychische problemen waarvan sprak in voornoemd verslag zijn weliswaar van aard dat ze nopen tot een voldoende voorzichtige aanpak van het persoonlijk onderhoud inzake asiel en de daaropvolgende appreciatie van de door u verklaarde asielmotieven, maar leiden er op zich niet toe te oordelen dat u niet in staat moet worden geacht tot concrete en coherente verklaringen aangaande de door u verklaarde asielproblemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd betracht de bevraging te laten plaatsvinden op een voldoende serene en niet-aandringende wijze, waarbij aan uw broer en u voldoende gelegenheid werd gelaten om een pauze in te lassen indien nodig. Er werd in het algemeen, zowel bij de bevraging als bij de inschatting achteraf, rekening gehouden met initiële indicaties van vermijding of enig onvermogen om exacte datumvermeldingen te maken.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Waar verzoekers aanhalen: "Dat tegenpartij een gehoor moest opzetten tijdens welke verzoekers zonder stress hun vrees konden doen gelden.

Dat zij namelijk door een psycholoog moesten worden bijgestaan, die, gezien zijn beroep een vertrouwenspersoon is, en die voor verzoekers een steun kon zijn." De Raad wijst erop dat in de oproepingsbrieven voor hun persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk wordt vermeld dat zij zich kunnen laten bijstaan door een vertrouwenspersoon. De Raad merkt op dat indien verzoekers zich zouden hadden willen laten bijstaan door een vertrouwenspersoon tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, het hun verantwoordelijkheid is om zelf voor een vertrouwenspersoon te zorgen, wat zij in casu nagelaten hebben te doen ondanks het feit dat zij hiervoor ruim de tijd hadden na ontvangst van hun oproepingsbrieven om een vertrouwenspersoon te contacteren.

Daarnaast blijkt uit de lezing van de "vragenlijst van het CGVS" en de "notities van het persoonlijk onderhoud" van verzoekers dat het gehoor op de DVZ en het CGVS op een normale wijze heeft plaatsgevonden.

Waar verzoekers aanvoeren dat alleen de psychologische toestand van eerste verzoeker dergelijke tegenstrijdigheden kan rechtvaardigen omtrent de aanval met een mes in Griekenland, wijst de Raad erop dat gezien de hoeveelheid en flagrantie van de vastgestelde tegenstrijdigheden, gezien deze tegenstrijdigheden geen details betreffen maar de globale afwikkeling zelf van deze aanval betreffen, gezien uit de neergelegde attesten tenslotte niet blijkt dat verzoekers niet in staat zouden zijn tot coherente verklaringen, niet kan worden gesteld dat deze tegenstrijdigheden verklaard kunnen worden door de psychische problemen waar verzoekers mee te kampen hebben.

3.3. Verzoekers herhalen hun persoonlijk wedervaren in Griekenland. Zij verwijzen tevens naar de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland en citeren uit landeninformatie ter zake. De Raad merkt op dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoekers toe om

in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hen in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij echter in gebreken blijven nu zij slechts op algemene wijze moeilijkheden inroepen omtrent de levensomstandigheden van (erkende) vluchtelingen in Griekenland. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van (erkende) vluchtelingen in Griekenland, blijven verzoekers in gebreke om aan te tonen dat zij, wat betreft hun persoonlijke situatie, in dergelijke omstandigheden zouden terechtkomen in hun hoedanigheid als (erkend) vluchteling. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landeninformatie niet volstaat om vast te stellen dat elke vluchteling die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekers persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat de bescherming die hen in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekers een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kunnen doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst er op dat verzoekers de vluchtelingenstatus hebben verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan hun status en waarvan verzoekers gebruik kunnen maken.

In de mate verzoekers artikel 3 EVRM geschonden achten, benadrukt de Raad dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggestuurd, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. Verzoekers tonen niet in concreto aan dat zij, die internationale bescherming genieten in Griekenland, geen toegang zouden krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan hun status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat de basisrechten van verzoekers in Griekenland als personen die er internationale bescherming genieten, gegarandeerd zijn en dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft. Verzoekers' levensomstandigheden kan er niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

4. Gelet op het voorgaande lijken verzoekers geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 augustus 2019, legt de raadvrouw van verzoekende partijen een aanvullende nota neer met medische attesten. Verzoekende partijen hun raadvrouw stelt dat de twee jongens, die thans vergezeld zijn van medewerkers van het Rode Kruis, een poging hebben ondernomen om zich door middel van medicijnen van het leven te ontnemen. Zij wijst op het zeer kwetsbaar profiel van verzoekende partijen.

4.2. De Raad wijzigt zijn standpunt zoals opgenomen in voormelde beschikking.

In casu wordt niet betwist dat verzoekende partijen met zware psychische problemen kampen. Uit de door hen bijgebrachte medische verslagen blijkt dat bij hen alle criteria uit de DSM5 werden aangetroffen van een ernstige posttraumatische stress, met structurele dissociatie van de persoonlijkheid. Luidens deze verslagen vertonen verzoekende partijen volgende symptomen: periodes van verhulling, vermijding, dissociatie bij het oproepen van traumatische herinneringen, oriëntatieproblemen, datumfouten, minimalisering van feiten of onverschilligheid inzake zelfbescherming. De Raad kan dan ook niet anders dan vaststellen dat verzoekende partijen een bijzonder kwetsbaar profiel kennen.

De commissaris-generaal dient bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het kwetsbaar profiel van verzoekende partijen en dient zich ervan te vergewissen dat verzoekende partijen in staat zijn om zich in Griekenland de nodige (psychologische) hulp en ondersteuning toe te eigenen en in hun elementaire levensbehoeften te voorzien, temeer het algemeen geweten is dat Griekenland een zware periode op migratievlak beleeft en de toegang tot socio-economische en medische hulp in Griekenland voor (erkende) vluchtelingen niet altijd vlekkeloos verloopt. *In casu* blijkt niet dat de commissaris-generaal hier afdoende rekening mee heeft gehouden. De bestreden beslissing is gebaseerd op een onzorgvuldig en onvolledig onderzoek, wat een substantiële onregelmatigheid betreft, die door de Raad niet kan worden hersteld.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, worden de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 mei 2019 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS